MINISTERUL EDUCAȚIEI
ROMÂNIA
UNIVERSITATEA DE MEDICINĂ,
FARMACIE, ȘTIINȚE ȘI TEHNOLOGIE
„GEORGE EMIL PALADE"
DIN TÂRGU MUREȘ

FACULTATEA DE ȘTIINȚE ȘI LITERE
„PETRU MAIOR"

Acta Marisiensis. Philologia
Volume 2 (2020), Issue 1
p-ISSN: 2668-9537, e-ISSN: 2668-9596

sciendo

10.2478/amph-2022-0018

THE SEMIOTICS OF MURPHY'S LAW. SECOND PART. THEATRICAL MICROUNIVERS. A SEMIO-PRAGMATIC APPROACH

Luminița Chiorean[1] and Maria Kozak[2]

[1]Assoc. Prof., PhD, 'G.E. Palade' University of Medicine, Pharmacy, Science and Technology of Târgu Mureș, Târgu Mureș, Mureș county, 540 142, Romania

[2] *Prof., PhD, "Al. Papiu-Ilarian" National College, Târgu Mureș*

Abstract: *The authors seek to interpret the production/ reception mechanism of the joke through a Linguistic, Logical and Encyclopedic approach of the act of humor. The offer of murphology as a referential document for the argumentation of joke as a ludical act is representative in the theory of the acts of language especially through the social function of laughter.*
Each of Murphy's Law consists of a dialogical de-doubling, with a transmitter provided with linguistic, rhetoric and encyclopedic "savoir" as well as persuasive power on the level of ennounciation and with a receiver (also possessing an interpretive "savoir-faire", a quality that makes him/her) accede to the hidden meaning of the joke, often presented as a paradox set up by a disorienting isotopy. On the textual level, nevertheless, there is a complice and an innocent, object of the explicit signifiance, both being actors and engaging into various interpretative mechanisms of the meaning (fundamental vs contextual).
The semiotical application of the joke is based on deconstruction, materialized in the opposition between behavioural norm and linguistical norm. The typology of jokes is offered by murphology, opera aperta, in the proper sense, once it receives in its corpus newly experienced laws.

Keywords: *Murphy's law and Murphology, murphyism, eutrapelia, joke, the word of spirit the social function of laughter, comic, humor, parodic, linguistic and semio-pragmatic approach.*

1. *Grila mecanismului de producere a comicului discursiv murphist*

Mecanismul de producere a *comicului* discursiv care amprentează „tableta murphistă" constă într-o triadă procedurală, ce conservă natura *lingvistică*, manifestată prin distorsionarea sistemului limbii ca urmare a manevrei de relevare/ dinamitare a convenției, a normei instituționalizate, natura *logică*, prin posibilitatea inferențelor comicului discursiv și *enciclopedismul*, prin jocul specific „context/ convenţie" şi particularitățile de interpretare a murphismelor ca inserție culturală, uneori criptate în cultureme.

Mai mult, avem de-a face cu *un microunivers teatral în care comicul spiritual este emblematic*, actorii sunt dedublați în personaje dramatice și persoane reale - ţinte (persoana sau persoanele atacate

© 2020 Published by University Press, Târgu Mureș, România, 2020. This is an open access article under the CC BY 4.0 license (https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/)

de aluzie, poantă, glumă, vorbă de duh, murphism), exprimându-și punct(-e) de vedere (macrostructura sau esența discursului transmis) prin diverse strategii de comunicare (gestuală, proxemică, paraverbală, intonațională etc.)

Tableta murphistă conține acea „virtute prin care poţi privi existenţa cu voie bună şi prin care te poţi elibera de toată apăsarea lumii acesteia", numită de Souriau, *eutrapelia*. Murphismul este conținut în sinoptica descriptivă a *comicului ca termen-umbrelă*, care își asumă o familie relațională bazată pe transgresarea stării de „voie bună", eutrapelia ca factor major şi element determinant al propagării şi menținerii convivialității. În această familie a comicului ne familiarizăm cu cel puțin trei genuri: comic, parodic și ... murphist.

Astfel, *comicul*, manifestat prin dialectica umorului, witz sau satiră, propune două etape: una critică, generatoare de tensiune manifestată printr-o sancționare rizibilă a unei evidențe socio-culturale; alta, dimpotrivă, relaxantă, echilibrată, constructivă, odată ce se validează adevărul inevitabil cum că:

„Natura e întotdeauna de partea viciului ascuns."[1]

Parodicul se manifestă fie ca imitare a unei intenții ironice[2] sau umoristice ca simulare a unei expresii serioase, chiar laudative, atunci când transmite de fapt un mesaj comic, fie ca sarcasm, tip de ironie violentă, virulentă, insultă:

„Legile terorii aplicate.[3]

1.Când îți revezi notițele înaintea unui examen, cele mai importante vor fi ilizibile.

2. 80 % din examenul final se va baza fie pe unicul curs la care ai lipsit, fie pe singura prelegere pe care nu ai recitit-o.

3. Dacă ai un examen cu cărțile deschise, îți vei uita cartea acasă.

Corolar: Dacă ți se va da un test <<pentru acasă>>, vei uita unde locuiești."

„Dacă la cursul pe care voiai foarte mult să-l urmezi sunt <<n>> locuri, tu vei fi al <<n+1>>-lea înscris." [4]

„Universitatea e un loc unde oamenii cu principii sunt mai numeroşi decât cei cu valoare."[5]

În fine, *murphismul* este un tip de comic rezervat, calm, ce apelează la calambur și paronomază[6], anecdotă, snoavă, aluzie, zeflemea, poantă, glumă, vorbă de duh sau *spirit*[7], altfel spus: *geist*-ul teuton sau *esprit*-ul galic sau *spirito*-ul italian:

„Cu cinci minute înainte de pauză, un student va pune o întrebare care necesită un răspuns de zece minute."[8]

„Toți studenții care vor primi nota B vor considera că meritau de fapt nota A.[9]

Studenții care obțin nota A la un curs vor spune că profesorul este o somitate."[10]

În concluzie, *murphismul* e un mix de comic, *umor și parodic,* apropiindu-se câteodată de *carnavalesc – monde renversé, upside-down world* (cf Bahtin, manifestarea unei dorințe spre libertate şi subversiune, spre spargerea normelor, spre ruptură sau fragmentarism) sau cum ar zice Ion Creangă: „lumea asta e pe dos, toate merg cu capu-n jos..." (din *Povestea lui Harap Alb*, 1877); prin urmare, o lume cu susu-n jos, fapt ce confirmă mecanismul murphist.

„1. Oferta de manuscrise într-un domeniu dat este invers proporțională cu nevoia de cărți în acel domeniu.

2. Un manuscris (manuscrisul unui viitor manual), comandat pentru o piață în care manualele deja există, va fi urmat, la două săptămâni după semnarea contractului de anunțarea unei cărți identice, scrisă de cel mai apropiat competitor și prieten al autorului."[11]

---

[1] *Principiul lui Benedict (inițial, al nouălea corolar al lui Murphy),* în *Legea lui Murphy*, ediția RP, 2008, p.12.

[2] Referitor la ironie, pe lângă formele generale (transculturale), fiecare cultură şi fiecare categorie socială îşi are propriile sale forme de glumă.

[3] „Legile terorii aplicate", în *Legile lui Murphy*, ediția M.M, 1995, p. 46.

[4] „Legea programării orelor", în *Legile lui Murphy*, ediția M.M, 1995, p. 45.

[5] „Maxima lui May", în *Legile lui Murphy*, ediția M.M, 1995, p.46.

[6] Prin paronomază se speculează efectele paronimiei în simularea comicului.

[7] Spiritul, în românește, e stingher, în context, lăsând loc ...duhului.

[8] „Principii murphologice studențești", în *Legile lui Murphy*, ediția M.M, 1995, p. 47.

[9] *Idem.*

[10] *Ibidem.*

[11] „Legea lui Murphy pentru publicațiile universitare", în *Legile lui Murphy*, ediția M.M, 1995, p. 10.

2. Abordarea semio-pragmatică a Legii lui Murphy

Gluma, poanta ori murphismul propun perspectiva eutrapelică[12] şi desfătarea printr-o semiotică a comicului discursiv parodic determinat de contextul socio-cultural şi deschis inferenţelor, un *model pragmatic* bipolar ce constă, deopotrivă, în asumarea convenţiei şi dinamitarea ei, prin *tehnici şi metabole subversive.*

În *procesul interpretativ al murphismului*, trebuie să recunoaştem mai întâi *convenţia* al cărei *sens este distorsionat*, respectiv *actorii* participanţi la discurs. Mai mult, murphismul prezintă un status *hermeneutic,* urmat de plasarea lui în domeniul socio-antropologic şi psihologic, respectiv în cel estetic.

Aşadar, un prim cadru de definire a convenţiei constă într-un restrictiv deontic sau reguli de conduită comportamentală şi verbală, pentru o anume colectivitate aflată într-un anume timp, convenţie ce propune un tip de coordonare acţională reprezentată printr-un cod de reguli/ norme: set de instrucţiuni textual orientate, guvernate de un model inferenţial, ce implică o acţiune *rule governed.*[13]

Prin urmare, în formula comică a murphismului acţionează două tipuri discursive: unul extralingvistic (context social) şi altul lingvistic (poantă, vorbă de duh), fiecare dintre acestea fiind urmate de o distorsionare a convenţiei etice (comportamentale) la nivelul stereotipiilor inferenţiale ca urmare a eşecului unor operaţii cognitive (implicaţie, deducţie, argumentaţie) sau a „dinamitării" stereotipiilor, respectiv acţiunea la nivelul de suprafaţă (jocuri de cuvinte, ambiguităţi sintactice ş.a.) şi la nivelul infrastructurii pragmatice, de la semnificaţia convenţionalizată: „optimism" la cea literală:

„Zâmbeşte! Mâine va fi mai rău."[14]

„A greşi este uman, dar te face să te simţi divin."[15]

„Dacă ceva poate să meargă rău… va merge, cu siguranţă, rău!

Corolarul lui Kohn la legea lui Murphy: Două rele sunt numai începutul."[16]

„Nu credeţi în minuni… bazaţi-vă pe ele! "[17]

„În viaţă nu există învingători, ci numai supravieţuitori."[18]

Asemenea tabletei[19], murphismul presupune o comprimare semantică a distorsionării convenţiilor (în special, socio-profesionale) privitoare la comportamente, atitudini, deprinderi, ale căror exprimări ergonomice (eliptice, criptice) sunt devoalate spre receptare publicului-ţintă printr-un râs amar, care amendează rigiditatea, convenţionalismul formal, echivocul, defectele, când acestea există, ca de pildă nesociabilitatea, insensibilitatea, vanitatea, vicii care devin, din păcate, automatisme:

„Binecuvântat este cel care nu aşteaptă nimic, căci el nu va fi dezamăgit."[20]

„Dacă există un pistol atârnat pe perete în primul act, trebuie să se tragă cu el în ultimul."[21]

Având ca referinţă manifestarea atitudinalului uman constrâns de reguli şi convenţii sociale care ignoră individualitatea profilului psiho-somatic, legea lui Murphy, multiplicată la infinit prin serii de inferenţe, rupe lanţul prizonieratului profesional, amendând rigiditatea şi duritatea unui mediu şi avertizând societatea asupra acceptării inevitabilului:

„Dacă te simţi bine, nu fi îngrijorat: va trece."[22]

Insistând pe contradicţia dintre convenţie şi abaterea de la logica profesională, prin care recunoaştem impunerea anumitor proceduri şi maniere de a acţiona, de a gândi unidirecţional, logică

---

[12] Reamintim în ce constă eutrapelia acceptată ca virtute umană : „[…] faptul de a privi existenţa cu voie bună şi de a se elibera de toată apăsarea lumii acesteia."

[13] Cf Umberto Eco, „Aspecte ale semiozei hermeneutice": „Forma de *problem solving* social adoptată de participanţii la jocul cooperativ, a cărei rezultantă este stabilirea unui echilibru." (în volumul *Limitele interpretării*, traducere de Ştefania Mincu şi Daniela Bucşă, Ed. Pontica, 1996.)

[14] „Filosofia lui Murphy", în *Legile lui Murphy*, ediţia M.M, 1995, p. 11.

[15] „Observaţia lui Mae West", în *Legile lui Murphy*, ediţia M.M, 1995, p.20

[16] „Legea lui Murphy", în *Legile lui Murphy*, ediţia M.M, 1995, p. 19.

[17] „Regulile lui Finagle", în *Legea lui Murphy*, ediţia RP, 2008, p.125

[18] „Primul corolar al lui Merrill", în *Legile lui Murphy*, ediţia M.M, 1995, p. 120.

[19] Folosim termenul „tabletă" pentru „legea lui Murphy"/ murphism, în baza *Dicţionarului explicativ al limbii române*, ediţia a 2-a, Institutul de lingvistică, Ed. Univers Enciclopedic, 1998: „**tablétă,** *tablete,* s.f. **2.** (Rar) Caiet de note, de însemnări. **3.** Variantă a articolului publicistic, înrudită cu pamfletul, caracterizată printr-**o** maximă comprimare, incisivitate, forţă caracterizatoare şi expresivitate; bilet. [< fr. *tablette*].

[20] „Legea lui Franklin", în *Legile lui Murphy*, ediţia M.M, 1995, p. 122.

[21] „Legea lui Cehov", în *Legea lui Murphy*, ediţia RP, 2008, p.313.

[22] „Postulatul lui Boling", în *Legile lui Murphy*, ediţia M.M, 1995, p.12.

profesională a cărei ucenicie o facem în anumite medii, maniere adevărate pentru mediul cu pricina, dar false pentru restul lumii, legea lui Murphy, chiar de nu elimină, nu stârpește, reușește măcar să amortizeze starea conflictuală dintre logica profesională, particulară și cea universală. Perspectiva oferită de Legea lui Murphy și variațiunile acesteia constă în acceptarea inevitabilului, pactizarea cu soarta; de aici, amuzamentul jocului de idei manifestat printr-un obsesiv limbaj plin de haz... și amărăciune.

„Când îți vine rândul, se schimbă regulile."[23]

După cum evidențiam, în discursul murphist sunt implicați doi actori: *eul dinamic care acționează*, și *eul spectator*, postură cu care se identifică râsul, odată ce „realul se manifestă în om prin șocuri şi/ sau prin atingeri tandre (trad.n.)"[24]. Spre deosebire de tableta murphistă, Witz-ul se raportează la trei persoane sociale: prima (Eul), a doua (cea obiectualizată), a treia (cea străină), vorba de duh, asemenea murphismului, se transmite de la eul dinamic (prima persoană) la eul spectator (a doua persoană), iar comicul antrenează în discurs prima (eul) și a doua persoană (un „tu" obiectualizat). De aici, variantele date de *comutare, neutralizare şi comprimare* a celor trei persoane oferă tabloul complet al posibilităților comicului (desigur: receptarea obiectului comic şi reacţia *cum risu* nu este uniformă). Și, într-adevăr, prin formula hazoasă, murphismul accede la un comic retoric, al argumentării, atingând reflexiv toate componentele acestuia. Râsul revelator, unificator ajută la evitarea erorilor formale şi la o luare de cunoștință teoretică în argumentație, deci şi la o anumită distanţă, detaşare faţă de enunţ.

În *interpretarea discursului murphist* avem în vedere ocultarea semnificaţiei-standard prin recuperarea sensului literal inițial (în exemplul dat, *inferența optimistă*). Față de ironie (schimbarea sensului de la pozitiv la negativ, prin disimulare), murphismul, gluma, vorba de duh amână sau chiar elimină relaţiile tensive între actanţi, avizând un spaţiu ludic de referinţă pentru sistemul socio-lingvistic, fără a afecta relaţiile interpersonale (în exemplul dat, *răul se poate repeta/ intensifica*).

Concept pragmatic cu mai multe argumente, comicul murphologiei se defineşte în relaţiile cu partenerii de comunicare şi cu situaţiile de comunicare, în dimensiunea lor socială şi istorică.

Modul comic preferat de Arthur Block, autorul unei serii de 10 cărți despre *Legea lui Murphy*, tradusă în peste 30 de țări, este fie parodicul intertextual, caracterizat prin punerea în contrast a două universuri textuale distincte, al *țintei* și cel al *parodiei*, de unde folosirea strategiilor de reactualizare a textului-țintă pentru facilitatea decodării, fie parodicul intratextual, prezent prin factorii comici independenți de sensul parodic. Remarcăm, de asemenea, accesarea modelelor complementare parodicului[25], și anume: ludicul, ironicul și umorul.

Pentru a salva râsul, trebuie evitată emoția, în acest context, un adevărat inamic, care, în cazul în care ar interveni, s-ar manifesta cel puțin compasiunea.

Râsul e plenar, doar manifestându-se într-un cerc de prieteni sau colegi, la nivelul unei reuniuni, atunci când participanții vor lua în vizor un comportament, un fapt sau eveniment care se abate de la convenția socio-profesională, pedepsind rigiditatea caracterului și automatismului ce surprind imaginea omului-marionetă bine articulată (la care se remarcă substituiri dintre artificial și natural), erorile și imprudențele limbajului (ne referim, mai ales, la folosirea limbajului-de-lemn) sau rigidități ale șablonului civic impus, situații ce contravin percepției colective.

Prin semnificaţia socială, râsul are nevoie de un *ecou*. În acest sens, referindu-se la murphismul: *„Un medicament nou este acea substanță care, injectată unui șoarece, produce un articol științific."*[26], Nicolae Cajal consemna următoarele:

„Prin analogie, un murphism este o experiență ori o lege de viață care, parafată cu un surâs (colectiv), devine o terapie."[27]

Murphismul funcționează în conformitate cu acest design semio-pragmatic al polifoniei, la care adăugăm perspectiva seriilor inferențiale:

---

[23] „Legea lui Sigstad", în *Legile lui Murphy*, ediția M.M, 1995, p. 25.

[24] Cf. Marius Latour, *Le Problème du rire et du réel : quatre essais, le réel joue ou ludique comme premier réel*, Presses Universitaires de France, 1956, Paris.

[25] Apud Daiana Felecan, *Aspecte ale polifoniei lingvsitice*, ediția a doua revizuită, Mega, Cluj-Napoca, 2011, pp. 157-158.

[26] „Regula medicamentelor, a lui Matz", în *Legile lui Murphy*, ediția M.M, 1995, p.49.

[27] Nicolae Cajal, în *Legile lui Murphy*, ediția M.M, 1995, p. 96.

„Tot ce poate să meargă prost va merge.”[28]

„Lucrurile care pot să meargă prost nu se termină niciodată.”[29]

„Murphy a fost un optimist.”[30]

„Două rele înseamnă doar începutul.”[31]

„Când lucrurile merg prost, nu merge alături de ele.”[32]

„Mai răul e dușmanul răului”[33]

Prin urmare, cititorul va avea prilejul lecturii altor cărți de murphologie care să convingă asupra unei poetici a inevitabilului receptat, nu ca o abatere de la convenția socială, ci ca o posibilă conduită care nu-i conformă cu originalul, cu legea, procedura. Avem certitudinea că, într-o viitoare antologie a murphismelor, formule hazlii-amărui, ce conțin generalizarea sapiențială a experienței, vom afla și contribuții autohtone, cum ar fi de pildă întâlnirea cu matematicianul Grigore Moisil, din ale cărui murphisme reținem „Principiile progresului”:

„1. Omul nu progresează decât atunci când știe că nu poate să facă ce vrea.

2. Omul nu poate găsi ceea ce caută. S-a învățat să se mulțumească cu ce poate găsi.

3.Omul își uită nevoile lui vechi pentru a simți lipsuri noi, pe care i le poate împlini tehnica.

4.Mijlocul cel mai sigur ca să-l faci pe un om tânăr să nu reușească să facă ceva e să-l întrebi mereu: <<Ei, ți-a reușit?>>”

Acceptând că inevitabilul nu poate fi ocolit, adepții și titularii de drept ai murphismului propun scenarii care apelează la strategii discursive ale unui comic latent, precum: amuzamentul și calamburul, disimularea, deghizarea, travestiul. Un trucaj de bun-simț, bazat pe „a face haz de necaz”, prin care se evită mascarada socială.

Legea lui Murphy și variantele acesteia sunt reprezentative pentru comicul de situații oferind experiențe pline de haz. Murphismul se prezintă ca un mix de parodic și ludic, umoristic sau ironic, paliativul optimist al vieții, formula stereotipă, ce conține „iluzia de viață și senzația netă a unui aranjament mecanic”, o „mecanizare a vieții”[34], prin care nu doar că se imită viața, ci se propune ancorarea existenței reluată prin experiențele semenilor și a altor alterități absolute din și repoziționate în peisajul socio-cultural.

„Nimic nu reușește atât de plenar ca eșecul.[35]

Construită după modelul *diavolului cu arc* [36] sau cel al lui *hopa-mitică*, din folclorul nostru, tableta murphistă conține repetiții de cuvinte în care remarcăm, de obicei, prezența a doi termeni, și anume: *un sentiment comprimat* care se destinde asemeni unui resort *și o idee care se amuză* să comprime din nou sentimentul.

„Câştigi sau pierzi, tot pierzi.[37]

În asumarea inevitabilului, actanții discursului murphist parodico-ludic, umoristic sau ironic se comportă asemenea unor marionete ce simulează, prin mecanismul mecanic al jocului de angrenaje, efectele „bulgărelui de zăpadă”[38], tehnică discursivă prin care se evidențiază o anumită evoluție a vieții în timp și o anumită complicație a existenței în spațiu, complicație conservată prin evenimente inevitabile... asumate.

„Un murphism integrator, scrie Paul Popescu-Neveanu, „*În fiecare operă genială recunoaştem – cu părere de rău și orgoliu, completează psihologul – propriile idei pe care le-am abandonat*.” Dar să nu regretăm excesiv – ne recomandă Murphy:

„Câștigi sau pierzi, tot pierzi!”[39]

---

[28] „Legea lui Murphy”, în *Legea lui Murphy*, ediția RP, 2008, p. 11.

[29] „Addenda la Legea lui Murphy”, în *Legea lui Murphy*, ediția RP, 2008, p.12.

[30] „Comentariul lui O`Toole la Legea lui Murphy”, în *Legea lui Murphy*, ediția RP, 2008, p.13.

[31] „Corolarul lui Kohn la Legea lui Murphy”, în *Legea lui Murphy*, ediția RP, 2008, p. 16.

[32] „Comentariul lui Murphy”, în *Legea lui Murphy*, ediția RP, 2008, p. 13.

[33] „Revelația lui Murphy”, în *Legea lui Murphy*, ediția RP, 2008, p. 23.

[34] Apud Henri Bergson, *Teoria râsului*, traducere de Silviu Lupaşcu, studiu introductiv de Ştefan Afloroaiei, Institutul European, Iaşi, 1992, pp.60 și 78.

[35] „Legea de fier a Hollywood-ului”, în *Legile lui Murphy*, ediția M.M, 1995, p.116.

[36] Cf. Henri Bergson, op.cit., pp.62-63.

[37] „Legea lui Jensen”, în *Legile lui Murphy*, ediția M.M, 1995, p. 50.

[38] Apud Henri Bergson, *op.cit.,* p.71.

[39] Paul Popescu-Neveanu, în *Legile lui Murphy*, ediția M.M, 1995, p. 76.

Concluzia? *„E momentul în care te-ai săturat de gândit.”*[40]

Odată ce studiul nostru își propune și o abordare lingvistică și semio-stilistică (în a treia parte a cercetării), vom reda două citate drept serii inferențiale care oferă cititorului un descriptiv metaforic al „râsului ca haz de necaz” ca autentic scenariu murphist.

Primul citat aparține lui Henri Bergson, filosoful ce-i oferă „râsului” metafora spumei consumate între veselie și amărăciune:

„Valurile luptă fără încetare la suprafața mării, în timp ce straturile inferioare de apă trăiesc într-o pace profundă. Valurile se ciocnesc unele de altele, se împotrivesc, își caută echilibrul. O spumă albă, ușoară și veselă urmează contururile schimbătoare. [...] *Râsul se naște aidoma acelei spumei. El semnalează, în exteriorul vieții sociale, revoltele superficiale. Desenează instantaneu forma mișcătoare a acelor zguduiri. Și el, la rândul lui, este o spumă pe bază de sare. Precum spuma, scânteiază. Aceasta înseamnă veselie. Uneori, filosoful care o strânge pentru a o putea gusta, va descoperi, însă, pentru cantitate mică de materie, o anume doză de amărăciune.”* (s.n.)[41]

... Complinim imaginea bergsoniană prin nichitastănesciana metaforă a *„râsu`plânsu`”*-ului:

„Pleoapă cu dinți, cu lacrimi mânjită,/ sare căzută în bucate,/ dovadă că nu pot trăi numai acum/ sunt amintirile mele, toate[...]/ Ah, râsu`plânsu`,/ ah, râsu`plânsu`/ în ochiul lucrurilor reci/ și-n dintele lor mușcător, ca și sceptrul/ neinventaților regi.”

Și cum „*Murphy a fost un optimist*”[42], și cum cititorul nu poate rămâne indiferent la spiritul optimist al murphologilor, la final, merită să reținem un truism al lui Søren Kierkegaard:

„Viaţa poate fi înţeleasă numai privind înapoi, dar trebuie trăită privind înainte.”[43]

Parafrazându-l pe scriitorul Ștefan Iureș[44], autoarele acestui studiu dedicat murphologiei se întreabă: „E bine că am abordat ca temă de cercetare semiotica murphismelor? ” „Firește, le-ar răspunde vreun Murphy, cu condiția să nu uitați că:

<<Nicio faptă bună nu rămâne nepedepsită 😊*>>”* [45]

... Și un sfat spre (auto)încurajare:

„*Dacă ai căzut pe gânduri, nu uita să te ridici*.”[46]

BIBLIOGRAPHY

Bibliografie critică

Bergson, Henri, *Teoria râsului*, traducere de Silviu Lupaşcu, studiu introductiv de Ştefan Afloroaiei, Institutul European, Iaşi,1992.

Ducrot, Oswald, *Le Dire et le Dit,* Minuit, Paris, 1987.

Eco, Umberto, *Limitele interpretării*, traducere de Ștefania Mincu și Daniela Bucșă, Pontica, 1996.

Escarpit, Robert, *L'humour,* PUF, Paris, 1991.

Felecan, Daiana, *Aspecte ale polifoniei lingvsitice*, ediția a doua revizuită, Mega, Cluj-Napoca, 2011.

Latour, Marius *Le Problème du rire et du réel : quatre essais, le réel joue ou ludique comme premier réel*, Presses Universitaires de France, 1956, Paris.

Maingueneau, Dominique, *Pragmatique pour le discours littéraire*, Armand Colin, Paris, 2005.

Maingueneau, Dominique, *Analiza textelor de comunicare*, traducere de Mariana Şovea, cuvânt înainte de Oana Popârda, Institutul European, Iaşi, 2007.

Surse

[40] „Maxima lui Matz”, în *Legea lui Murphy*, ediția RP, 2008, p. 44.
[41] Henri Bergson, *op.cit*., pp.131-132.
[42] „Comentariul lui O`Toole la Legea lui Murphy”, în *Legea lui Murphy*, ediția RP, 2008, p.13.
[43] „Observația lui Kierkegaard”, în *Legea lui Murphy*, ediția RP, 2008, p. 46.
[44] Apud Ștefan Iureș, în *Legile lui Murphy*, ediția M.M, 1995, p.108.
[45] „Legea lui Luce”, în *Legile lui Murphy*, ediția M.M, 1995, p.119.
[46] „Regula lui Barry”, în *Legea lui Murphy*, ediția RP, 2008, p.58.

*** *Legile lui Murphy, principiile lui Peter şi alte 999 teoreme, postulate, axiome, paradoxuri, observaţii şi descoperiri*, editor Maria Marian, Universal Dalsi, Bucureşti,1995 [*Legile lui Murphy*, ediția M.M, 1995]

Bloch, Arthur, *Legea lui Murphy*: ediţie aniversară, traducere de Radu Paraschivescu, Humanitas, Bucureşti, 2008 [abrev. *Legea lui Murphy*, ediția RP, 2008].